

عنوان مقاله:

سازمان یابی شبه نظامیان حامی شاه در ایران؛ سازمان های فداییان شاه (۱۳۳۶-۱۳۳۲ش)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم تاریخی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

میلاد حیدری - دانشجوی دکتری تاریخ ایران دوره اسلامی دانشگاه شهید بهشتی

کریم سلیمانی دهکردی - دانشیار گروه تاریخ دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

در دوره پهلوی دوم، شبه نظامیان حامی شاه تحت عنوان «فداییان شاه» در برخی نقاط کشور تشکیل شدند که به لحاظ شکل گیری، عملکرد، تشکیلات و ارتباط با حکومت، با گروه های مشابه حامی حکومت مانند اوباش شهری یا پارتیزان های موقتی، متفاوت بودند و در برخی حوادث ناشی از جنگ دوم جهانی و کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ از شاه و ارتش حمایت می کردند. مسئله اصلی در اینجا مطالعه روند سازمان یابی چنین گروه های برخوردار از طبیعتی نسبتاً دائمی، در زمینه تاریخی و تأثیر عوامل نهادی است. برای دستیابی به یافته های توصیفی، به روش پژوهش های تاریخی، اطلاعات و داده های تاریخی از اسناد نظامی و دولتی، مصاحبه با برخی افراد مرتبط با شبه نظامیان و سایر منابع استخراج گردید و از این یافته ها برای ارائه یک طرح تفسیری استفاده شد. نتایج تحقیق حاکی از آن است که چنین سازمان هایی در ابتدا به صورت پارتیزان های موقتی، در پی جنگ دوم جهانی به تقویت نیروهای دولتی شتافتند و پس از بحران آذربایجان، حکومت به آنان نوعی مشروعیت غیر رسمی بخشید و در دوره نخست وزیری مصدق، به تحریک ارتش و جناح تندرو، به سازمان دهی و تشکیلات دست یافتند و پس از کودتا نیز حکومت از تجربه مرامی و تشکیلاتی این سازمان ها، به عنوان الگویی برای ایجاد یک سازمان شبه نظامی فراگیر استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

شبه نظامیان، فداکاران آذربایجان، فداییان شاهنشاهی بندرپهلوی، جان نثاران رشت، فداییان شاه و میهن تهران، فداییان شاه جهرم، سازمان مقاومت ملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1212630>

